

ANADOLU'DA YUNAN KIZILHAÇI'NIN FAALİYETLERİ (1919-1920)

Mesut ÇAPA

Yunanistan bağımsızlığını kazandıktan sonra Megali İdea'yı gerçekleştirmek için Türkiye'nin zararına olarak bir genişleme politikası takip etmiştir. Gizli bir politik dernek şeklinde kurulan Ethniki Etaeria, büyük bir Yunan devleti kurmak amacıyla kitle iletişim araçları ve Yunan Ortodoks kilisesi papazları başta olmak üzere diğer dernek ve sanat kollarından yararlanmak yoluna gitmiştir.

Mondros Mütarekesi ile Osmanlı devletinin çökmesi, Yunanlıların Batı Anadolu'dan Trakya'ya, Anadolu kıyılarına ve İstanbul'u da içine almak üzere Karadeniz'e kadar uzanacak bir devlet kurmaları hevesini daha da artırdı. Venizelos, Paris Barış Konferansı'nda Yunan isteklerinin öncelikle ele alınmasına çalıştı; Yunan toprak taleplerini resmen öne sürmek için 3 ve 4 Şubat 1919'da Barış Konferansı'nın huzuruna çıktı(1). Birinci Dünya Savaşı'nda Türkiye'nin İtilâf Devletleri arasında paylaşılmasıyla ilgili gizli anlaşmaların görüşülmesi aşamasında, İtalya umduğunu bulamayınca, İtalyan delegeleri 24 Nisan'da Konferansı terkettiler. İzmir'in Yunanlılarca işgal ettirilmesi kararı İtalyanların Konferans'tan ayrıldığı bir zamana rastladı(2). Venizelos'un görüşmeler sırasındaki kişisel çekiciliği ve konuşma yeteneği, ona Paris Barış Konferansı'ndaki üyelerin kalplerini kazandırmaya yetmişti(3).

Paris Barış Konferansı'nda bu kararın alınmasından çok önce, Yunanistan Anadolu'da bazı gizli çalışmalar içine girmiş bulunuyordu. Mondros Mütarekesi'nden hemen sonra Anadolu'ya sözde kızılhaç heyetleriyle birlikte subay, casus, propagandist ve bunlarla birlikte silah ve cephane sevk edilerek yerli Rumlar muhtemel

-
- 1) Salâhi R. Sonyel, *Türk Yunan Anlaşmazlığı*, Ankara 1985, s. 8-10.; *Türk Kurtuluş Savaşı ve Dış Politika*, Ankara 1987, C.I., s. 30-35.
 - 2) Sina Akşin, "Paris Barış Konferansı'nın Yunanlıları İzmir'e Çıkarma Kararı", *Üçüncü Askeri Tarih Semineri*, Ankara 1986, s. 175.
 - 3) Salâhi R. Sonyel, *Türk Kurtuluş Savaşı ve Dış Politika*, Ankara 1987, C.I., s. 36.

bir Yunan işgaline hazırlanıyordu. Bu suretle Venizelos, Kızılhaç heyetlerinin de yardımıyla Rumları kışkırtmaya yönelik politikasını uygulamaya koymuş bulunuyordu.

Milli Mücadele dönemiyle ilgili bir çok anı ve arşiv belgelerinde Yunan Kızılhaç heyetlerinden sözedildiğini gösmekteyiz. Bu sebeple Anadolu'nun işgalinde; tarafsız olması gereken bazı derneklerin de etkili olduğu dikkati çekmektedir. Mustafa Kemal Paşa Samsun'a çıktığı sırada Anadolu'nun genel tablosunu çizerken faaliyet içinde bulunan zararlı derneklere de değinir. Türkiye'nin aleyhine çalışan diğer Rum dernekleri gibi Yunan Kızılhaçı da, İstanbul'da Rum patrikhanesinde kurulan Mavri Mira cemiyetinin çalışmalarını kolaylaştırmakta idi. Megali İdea gayesiyle çalışan Mavri Mira ise, vilâyetlerde çeteler kurmak ve idare etmek, mitingler ve propagandalar yapmakla meşguldü(4).

1919 yılının ilk günlerinde Rumca gazeteler, Yunan Kızılhaçı'ndan bir heyetin Anadolu'ya gelerek şehir ve kasabalarda şube ve hastane kurulması konusunda tedkiklerde bulunacağına dair haberler yayınlanmaya başladılar(5).

20 Ocak 1919'da Amphitriti adlı Yunan hastane gemisi Dr. Canokasi yönetiminde üç gezici ekip tertip etmek üzere İzmir'e geldi; şehirde üç dispanser açtı. Bir hastane gemisi olmasına rağmen Amphitriti'de ilaç sandıkları içinde silah, cephane ve Yunan askeri üniformaları bulunuyordu(6). Bunları kadınlı erkekli ayrı bir Yunan heyeti takip etti; Urla, Aydın, Manisa, Bergama ve Ayvalık Rum fakirlerine yardım kolları tertip edildi(7).

Aydın vilâyetinde vali, sıhhiye müdürü ve burada bulunan sıhhiye müfettişi Ali Ağâh Bey, Amphitriti'nin İzmir'e çıkardığı heyetin "*nümayişkârane icraatına yerli Rum etibba ile Rum kıbar*

4) *Nutuk*, Ankara 1980, Kültür Bakanlığı Yay., C.I., s. 4.

5) *Âtî*, 10 Ocak 1919.

6) Gotthard Jaeschke, *Kurtuluş Savaşı İle İlgili İngiliz Belgeleri*, (Çev. Cemal Köprülü), Ankara 1986, s. 65.; Nurdoğan Taçalan, *Ege'de Kurtuluş Savaşı Başlarken*, İstanbul 1981, s. 139.

7) Celal Bayar, *Ben de Yazdım*, İstanbul 1967, C.V., s. 1612.; Sıtkı Aydınel, *Güneybatı Anadolu'da Kuva-yı Milliye Harekâtı*, Ankara 1990, s. 22.

nisvanından bir hayli hastabakıcı kadınların da iştirak etmesiyle efrad ve kuvveti ve ehemmiyeti tezayüd ederek sıhhat-i umumîyeye hîdmet kisvesi tahtında siyasi propaganda" yapmakta olduğundan haberdar idiler(8). Bu durum askeri makamların da dikkatinden kaçmıyordu. On Yedinci Kolordu Kumandanı Selahattin, Yunan Kızılhaç vapurunun 26.1.1919'da İzmir'den ayrıldığını ve bu vapurla "Yunan elbisesi ile esliha idhâl edildiğinin müstahber bulunduğunu" ve bu konuda incelemeler yapılacağını Harbiye Nezareti'ne bildirmişti(9).

Venezelos'un Kızılhaç heyetlerinin de yardımıyla Rumları kıskırtmaya kalkışması Anadolu'da yeni bir huzursuzluğa sebep oluyordu. Nitekim, Ocak 1919'da Rum çetelerinin Urla'da çıkardıkları olaylar arşivlerimize yansımıştır(10). 17 Şubat'ta bir müfreze asker refakatinde Ayvalığa gelen Kızılhaç heyeti hadiselerle sebep oldu(11). Rumların coşkun gösterileriyle karşılanan heyette, Yarbay Smith'den başka daha önce Ayvalık'tan Yunanistan'a gitmiş olan bir çok Rum da vardı. Ayvalık'ta kafi derecede doktor ve sıhhiye teşkilatı olduğu gibi, hiçbir salgın hastalık da mevcut değildi. Herhangi bir zaruret olmadığı halde bir Kızılhaç heyetinin gelişi gizli birtakım siyasi hesaplara delalet ediyordu(12).

Kızılhaç heyetlerinin gelmesinden sonra Ayvalık'ta Rumların taşkınlıkları ile Müslüman halka karşı saldırıları arttı. On Yedinci Fırka Kumandanlığından Harbiye Nezareti'ne gönderilen bir yazıda, "Ayvalık'taki Yunan Salib-i Ahmer efradından beş şahsın ifâyı vazife etmekte olan polis müfrezesine teşhir-i silah ve endâht etmeleri üzerine cümlesi derdest edilmiş ve polis ile efraddan birinin elbisesine isabet mermilerle Salib-i Ahmer efradının rovelveriyle atılmış olan bu kurşun kovanları, bu sırada mahall-i vak'aya gelen Salib-i Ahmerin sertabibi ve bir Yunan zabıtine gösterilerek merkumuna iade edilmiştir"(13) deniliyordu. Sözde Kızılhaç heyetleriyle birlikte

8) Kızılay Arşivi, Ds. 335, bkz. Belge-1.

9) ATASE Arşivi, Kls. 26, Ds. 38, Fh. 20.

10) Bkz. Mustafa Turan, "İzmir'in İşgalinden Önce Anadolu'da Rum Taşkınlıkları ve Tedbirler", Atatürk Yolu, Kasım 1990, sayı : 6, s. 352-353.; ATASE Arşivi, Kls. 26, Ds. 38, Fh. 20.

11) Jaeschke, s. 65.

12) Taçalan, s. 146.

13) ATASE Arşivi, Kls. 26, Ds. 38, Fh. 57.

Ayvalıĝ'a gelen Yunan subayları, gerçekte Yunan ordusunun öncüleri durumunda idiler. Sıhhiye teşkilâtı adı altında her türlü silah ve askeri tehzizatı Ayvalıĝ'a getirmekle meşgul olan ve bu faaliyetleri yüzünden mülki yetkililerce bir çok defa Osmanlı Hükümetinin dikkatinin çekildiği bu heyetler, İzmir'in işgalinden sonra çalışmalarını büsbütün artırdılar(14).

Trakya'da da durum Batı Anadolu'dan farksız değildi. 21 Şubat'ta bir Yunan torpidosunun Tekirdağ'a getirdiği Yunan Kızılhaç heyeti, yerli Rumları pek fazla sevindirdi; gece geç vakte kadar kilisede tezahüratta bulundular. Doktor olduklarını söyleyen heyet üyeleri Rum köylerini dolaşarak çete teşkilatına başladılar(15). Yine Tekirdağ'da Kızılhaç'tan oldukları bildirilen Yunan propagandistlerinin "22/23 gecesini ve ayrıca 23.3.35(te) mahalli cemiyet-i İslamiyeyi davet" ederek Batı Trakya'ya gelen Yunan heyetine "ora ahaliyi İslamiyesi tarafından beyan-ı hoşamediyeye gidilmesini" istemesi üzerine "Yunanlıların Trakya'nın Yunanistan'a ilhakına Müslümanların da taraftar oldukları" şeklinde yorumlanacağı düşüncesiyle halk bu davete katılmadı. 14. Fırka Kumandanı mirliva Yusuf İzzettin'in 23 Mart 1919'da Harbiye Nezareti'ne verdiği bu haber (16), Yunan propagandacılarının yerli Rumlarla birlikte Müslüman halkı da etkilemeye çalıştıklarını göstermektedir. bu davetten bir gün sonra 24 Mart'ta bir heyet Gelibolu'da bir Yunan torpidosundan karaya çıktı, bayraklar taşındı. Tertip edilen 200 kişilik bir alay Türk polisi ile çatıştı(17).

Yunan Kızılhaçı'nın gözardı edilemeyecek derecede artan faaliyetleri Resmî makamların yanı sıra İzmir basını ve Kızılay'ın tepkisine yol açıyordu.

Yunan siyasi mümessilli Mavroudis'in 26 Mart'ta İstanbul'da Yüksek Komiserliğe müracaat ederek İzmir, Urla, Manisa ve Makri'de Kızılhaç istasyonları kurulmasına müsaade edilmesini istemesi

14) A. Hilme Ergeneli, (Düzenleyen: Adnan Ergeneli), "1919'da Ayvalık Savunması İle İlgili Anılar", *Belleterin*, C. XLVIII, sayı: 189-190, (Ocak-Nisan 1984)'den ayrı basım, Ankara 1985, s. 172.

15) Turan, a.g.m., s. 358.

16) ATASE Arşivi, Kls. 75, Ds. 97, Fh.10.

17) Jaeschke, s. 67.

üzerine, Yüksek Komiser Yardımcısı Webb, 1 Nisan 1919 tarihli cevabında, "Aydın vilayetindeki çok perişan duruma ve halkın hiddet ve heyecanının her an tutuşabilir halde bulunduğuna" dikkat çekerek değil heyetin faaliyet sahasını genişletmesi, aksine, mevcut heyetlerin tahriklere sebep olacak herhangi bir hareketten sakınmalarını tavsiye etmişti. Diğer taraftan Hariciye Nezareti 29 Mart tarihli notasında, Amphitriti hastane gemisiyle gelen heyetin faaliyet sahasının genişletilmesi teklifinin olumlu karşılanmaması için Yüksek Komiserliğe uyarıda bulundu. Zirâ, Yunanistan megalı ideaya hizmet etmek için seferberlikten önce Yunanistan'a giden Rumlarla ordu kaçaklarını askeri bir eğitimden geçirdikten sonra sözde sıhhiye heyetleriyle birlikte Türkiye'ye gönderiyordu(18).

18 Şubat 1919'da bir Yunan gemisi İzmir'e 300 kişilik bir Kızılhaç heyetiyle birlikte sandıklar dolusu malzeme çıkardığı vakit, İzmir'de yayınlanan *Hukuk-ı Beşer* gazetesi bunu hayretle karşılıyor ve soruyordu: Anlamıyoruz, burası Kızılhaç'a niçin ihtiyaç duyuyor? 2 Mart tarihli *Müsavât* gazetesi, Yunanlıların Kızılhaç'a ait eşyalar arasında silah ve cephane getirdiklerini ve teşkilâtlarını Anadolu'nun içlerine kadar yaydıklarını bildiriyordu. *Hukuk-ı Beşer* de 7 Mart'ta, Pire'den gelen bir posta vapurundan çıkan Yunan subay ve askerlerinin Leon torpidosuna giderek kıyafet değiştirdikten sonra sivil elbiselerle şehre dağıldıklarını yazdı(19). *Islahat* gazetesi ise, 2 Mart tarihli yazısında "Sıhhiye Teşkilâtı İmtiş" başlığı altında şunlara yer veriyordu:

"... İzmir halen saha-ı harp değil iken Yunan hükümeti bittakrip İzmir Rum hastahanesine vaz-ı yed ederek salib-i ahmer kisvesi altında oraya bir Yunan bandrası çekti. Ve sonra o bandıranın verdiği bir gurur ile teşkilâtını tevsi etmek, bütün vilâyete teşmil eylemek sevdına düştü. ...Anadolu'da bihamduhu teala hiç bir sâri hastalık olmadığı gibi oralarda yaşayan anasır arasında da tedavi ve tesliyeye muhtaç kimse yoktur. Anadolu'nun saf, ceyyit havası salib-i ahmerin uzatacağı dest-i muaveneti

18) Jaeschke, s. 67-68.

19) Taçalan, s. 143, 151.

kabulden müstağnidir. Maksat; insani bir hisle sefil ve mariz olanların tedavisi, terfih-i ahvali ise Anadolu'ya yayılmakta mana yoktur. Bu gibileri başka yerlerde aramalıdır. Vakitsiz yakılan bir meşale ile barut fıçısına takarrüp helakı tevliid eder. ..."(20).

Sihhiye Nezareti'nden Umumi Müdür Dr. Adnan (Adıvar) Bey, 8 Mart 1919 tarihli bir yazısında, Aydın vilâyetinde "Yunan salib-i ahmerinin gün be gün faaliyetini tezyid ederek bila-tefrik cins ve mezhep fukarayı merzanın tedavi ve teşviyesine meccanen bazı himmet ettiğini" belirttiikten sonra, bu vilâyette Kızılay'ın da etkili bir teşkilâta sahip olması gereğini ifade ediyordu(21).

Bazı kızılhaçların, özellikle Yunan Kızılhaçı'nın, İzmir ve çevresinde teşkilâtlanarak iane toplamakta oldukları anlaşılınca Kızılay buna tepki göstermeye başladı. 1 Mayıs 1919 tarihli bir belgeden anladığımızı göre, yabancıların Osmanlı ülkesi dahilinde merkez ve şube açmaya hakları olmadığı, nizamname gereğince bu hakkın yalnız Kızılay'a ait olduğu belirtilerek, "salib-i ahmerle tarafından lacel-ül-muavenet gelen heyetler varsa bunların dı Cemiyet'le temas ederek icab eden mahal ve surette ifâyı vazife yı insaniyetkaranede bulunabileceklerinin" Aydın vilâyetindeki merkez ve şubelere gizlice bildirilmesi ve bu hususun "fevkalade ehemmiyetli" bir şekilde takip edilmesi isteniyordu. Aynı belgenin derkenarında ise, "ecnebi salib-i ahmerleri için hükümetin bir daha nazarı dikkatinin celbine karar" verildiği belirtilmektedir(22).

Sözde insani gayelerle geldikleri ifade edilen Kızılhaç heyetleri İzmir ve çevresinde gün geçtikçe yeni hadiselere sebep oluyorlardı. Ocak 1919'da Kızılhaç heyetlerinin gelmeye başlamasından itibaren Urla bir çok olaya sahne oldu. Miralay Süleyman Fethi Bey, Urla'da iki Müslüman çobanın öldürülmesi ve bazı hırsızlık vakalarından bahsettiği 3 Nisan tarihli yazısına şöyle devam ediyordu: "Bu vakayı bir kaç gün evvel İzmir'den Urla'ya gidip avdet eden bir salib-i ahmer tabibinin teşvikiyle tahaddüs ettiği kuvvetle melhûz olduğu, buradaki İngiliz mümessilinin nazarı

20) Zeki Arıkan, *Mütareke ve İşgal Dönemi İzmir Basını (30 Ekim 1918-8 Eylül 1922)*, Ankara 1989, s. 215-217.

21) Kızılay Arşivi, Ds. 335, bkz. Belge-2.

22) Kızılay Arşivi, Ds. 335.

dikkati celb edilmiş ve İzmir havalisi dahilindeki Rumlarla meskun menatika salib-i ahmere mensup hiçbir şahsın gönderilmesinin temini" bildirilmiştir(23). Buna benzer uyarılar İngiliz mümessilleri nazarında etkili olmuştur. Aydın vilâyetindeki halkın hiddet ve heyecanının her an tutuşabilir halde bulunması karşısında, muhtemel olaylara meydan vermemek için, Yüksek Komiser Yardımcısı Webb Yunan tarafını uyarmak zorunda kalmıştı.

Yunan Kızılhaç heyetleri Karadeniz kıyılarında da faaliyette bulunmaktaydı. İçinde Yunan Kızılhaç heyetinin bulunduğu söylenen bir Yunan gemisi 8 Mayıs 1919'da Giresun limanına demirledi(24). Trabzon'da Yunan Kızılhaç'ının idare ettiği 80 yataklı bir hastanede yalnız Hristiyanlar tedavi ediliyor ve bunlara meccanen ilaç dağıtılıyordu(25). İzmir'in işgalinden sonra Trakya ve Karadeniz kıyılarındaki faaliyetler daha da yoğunlaştı. 18 Ağustos 1919 tarihli sayısında Tasviri Efkar, Yunan Kızılhaç'ının faaliyetini artırmakta olduğunu ve buradaki teşkilâtı tamamlamak üzere Karadeniz kıyılarına bir heyet gönderileceğini; özellikle Darıca'ya ilaç ve doktor gönderilmek suretiyle propagandaya başlanacağını yazdı(26).

Yunanistan'ın amacı, doğrudan doğruya işgal edemediği Karadeniz kıyılarında bir Pontus devleti kurarak daha sonra Yunanistan'la birleştirmektir. Ancak, yöre halkının hassasiyeti ve devletin aldığı bazı tedbirler Kızılhaç propagandalarını ve Pontus isyanını etkisiz kıldı. 15. Kolordu Kumandanı Kâzım Karabekir Paşa Trabzon vilâyetiyle ilgili olarak Ağustos 1919'da şunları yazıyordu:

"Hal-i hâzırda Trabzon vilâyeti dahilinde bazı Rum çetelerinin ve salib-i ahmer şeklinde gelen propagandacıların tahrikât ve teşvikâtına rağmen anasur arasında hiçbir hadise mevcut değildir. En küçük bir hadisenin men'-i vuku'una muktezi tedâbir de ittihaz edilmiştir. Bununla beraber muhacir ve salib-i ahmer namı ile gelen Rum çeteciler ve bunların getirecekleri esliha vesairenin memlekete men'-i duhülleri hususuna vilâyetçe dahi lâzımı gibi ehemmiyet verilmesi muktezidir"(27).

23) ATASE Arşivi, Kls. 8, Ds. 48, Fh. 47.

24) ATASE Arşivi, Kls. 11, Ds. 42, Fh. 18-1.

25) Kızılay Arşivi, Ds. 265-1/1919.

26) *Tasviri Efkar*, 18 Ağustos 1919, No: 2813.

27) ATASE Arşivi, Kls. 88, Ds. 32, Fh. 26.

Yunan Kızılhaçı Trakya'da siyasi propagandanın yanı sıra silah kaçakçılığına da önem veriyordu. Harbiye Nezareti, "*Trakya'daki Rumların, Yunan hattı muhafız taburu ve Yunan salibi ahmerinin muaveneti ile vukubulan ihzaratı Trakya'nın Yunanlıların muhtemel bir işgali sırasında İzmir'de olduğu gibi işbu işgal kuvvetine iltihakı için olduğu*"nu 28 Mayıs 1919'da 1. Kolordu Kumandanlığına bildirdi (28). Trakya Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti de elde ettiği istihbaratları yine aynı komutanlığa ulaştırıyordu. Heyeti Merkeziye Reisi imzalı 6.6.1920 tarihli bir yazıda, "*Seferberlik hasebiyle memlekette idare-i örfiye mevcut olduğu halde henüz silah taharrisi için bir teşebbüs vâki olmamış ve halbuki bazı mahalat ve bahusus Yunan salib-i ahmerinde bir hayle silahın mevcudiyeti haber alınmıştır*"(29) deniliyordu.

Kızılhaç heyetleriyle ilgili örnekleri çoğaltmak mümkündür; ancak, verilen örneklerin bir değerlendirmede bulunmaya yeteceğini sanıyoruz. Şüphesiz bu heyetler Anadolu'daki yerli Rumlara sağlık hizmeti de vermiştir. Fakat esas amaçları propaganda, casusluk ve silah kaçakçılığı faaliyetleriyle yerli Rumları harekete geçirerek Anadolu'da Yunan işgaline zemin hazırlamak; bir başka ifadeyle, Megali İdea'yı gerçekleştirmektir.

28) Kâzım Özalp, *Mülli Mücadele (1919-1922)*, Ankara 1985, C.I., s. 15.

29) ATASE Arşivi, Kls. 738, Ds. 25, Fh. 12.

عقد جیمیلت
شماره

هلل جیمیلت گوردی ریاست جیمیلت

۷۴۴۷
۸

موقوفه جملگردد
باید بدو و بستاند و چه بدو را نوازد و براند چه کسی گاه کند برحکام کوثره در و درین طرف و بر آورد ازیره، بقیرته باطله کلون بران
صلب اگر قبضت نمائید و با آنه ریل درم الجایر درم کبار شوند بر حیف خسته ای فایز نموده آنراک و پس از آن و ترقی نمائید و حین
تاریخ ایستادن بمیرید خدمت شوی حق سیکار بریا گاندازه آنه اولفده و بندون اولفده و بول فلکار فلکار یا بلون بو بجز آنه
فقال خدمت شوی قزمانک و بیستونک و آئی هائی اسلامیری وطن اولفده اولفده بمشای طرف حاوتنه بنی فلکار کاندان اولفده
هلل جیمیلت گوردی ریاست ازیره، الجان کو خوردن بیک تحت اداره ما بر بقیه گوردی گوردی گوردی اولفده در بیان جملگردد
جیمیلت فی الحقیقه رزی و بر اولون نظامنامه کباب حوکان عمیر و آنات سماوید و فرله صاحب شریک تهریب و فلکه کوردی شکل بقیمه بقیمت
اولفده جیمیلت ازیره الیم اسباب مذکور که عدم جاوری ایله کوریل بیسده بیک در کوردی و اینج بود اولفده اولون حفظه
معاونت شوی بدت احوای فایز نگار اولفده جیمیلت بالمناصف خدسی و کینه هاریک اسقا اولفده اولفده جیمیلت اولفده حیران فریاد ده
الذکرته بودی حکم اینکی سو قلمرو اولفده بمشاورت در جیمیلت بر فتنه قلمروی که این اوج کوکر اووه کوکر و حلقه ده
واسع قیاسه با یا جیمیلت بر معاونت میدون در بر سفید و حقیقی قیام اضاح و کلد حیران اولفده هیاتیک نامبر
معاونت اولفده شمشیر بنیک و جفانده در شکر اولفده بر لمان بیچاره اولفده قیام اضاح اولفده آغوشه شقی آیدید جات
بر ده هلل جیمیلت اولفده ازیره و احساس بنک اولفده اولفده جیمیلت اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده
برینج میرفته باند اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده اولفده
جیمیلت گوردی ریاست
دوره

دوره
۱۹۱ / ۷

قصد اولفده

